

struſe : & eſt indiſcretis pedibus , quoniam Summum Numen etiam ſi nonnunquam in motu ſit ; ſemper tamen ſuapte conditione immobile eſt. Alia à latere figuræ diductis pedibus mutabilitatem ſignant : quantumvis ipeſcie pulchræ , varijs commendabilibus inſignibus doratæ , creaturæ ſunt : nutant vel nutare valent. Alia delicarem ex illarum ornamentis ; ni ex Kircheri ſciſſem fuſe , Tom. 4. T. 5. à num. 44. Vide dicta die 7. num. 16. de Iſidis imagine in prærens propoſitum.

DIES XXVII. JANUAR.

VI. K.

1 Rad. 7. Solis in Aquario , qui proſperè propitijs. Dario. Regia Leonis occidit. Columel. Vid. die 24. 1. Februar. n. 1. & Iſagog. Jul. num. 2. & 4. Aſtrum clarum in pectore Leonis occidere incipit : Fidicula veſpere occidit. Aquilo cum imbre vehementer flat. Ptolom. Cervix Leonis veſpere oritur. Junctin. K. 4. Hac die feria tertià ante Chriſt. ann. 141. contigit inſigne Lunæ deliquium. Ricciol. in Almageſt. Si ſeptima pars Aquarij invenitur in horoſcopo (juxta Jul. Firmic.) maximè radiante Venere , longævam in vitam influit. Evaginatius cultellus hami jacens. Spher. Arab.

2 Poſt mortem Ahialon , de qua, 16. Octobr. n. 1. filij Iſraël maximè clamantibus de vexatione Ammonitarum , qui habitabant trans Jordanem , elegerunt in Principem & Judicem Iſraël , virum inclytum ex tribu Ephraim nomine Abdon. Judic. 12. à 13. Hac in die electum , aſſerit Raſchi & R. Abraham Zacuth in Ju-chafin. Filium Illel dicit Scriptura , de quo diximus aliquid , die 9. n. 3. Hic juxta Abulensem eſt filius Ahialonis , prædeceſſoris Judicis , qui dionymus. Auguſtin. 1. de Genef. ad litter. aliter cogitat : Opinari equidem nihil timeam (inſit) cum Ahialonis undecimi judicis famulum olim fuiſſe , & quidem tam induſtrium , fidelem ac bonum ; ut ei conjugem dederit herus filiam. Exemplum habetur , 1. Paralip. 2. 34. Servum Ægyptium , deditque ei filiam ſuam uxorem. Liqueſcit , quia ſi filius Ahialon , eſſet Zabulonita , & Abdon erat Ephrateus , ex Phrathon in monte Amalec funiculi Ephraim : v. 15. & Adrichom. n. 76. Joſeph. lib. 5. Antiquit. cap. 9. nescio quo ductus , ait : Abdon nihil præter numeroſam prolem habet memorabile : alioqui per ſummam ſecuritatem & pacem , quæ ſub eo floruit ; nulla data eſt ei

rerum fortiter & glorioſè gerendarum , occaſio. Filios habuit quadraginta , nepotes triginta ; atque egregijs equitibus ſeptuaginta circumvectabatur. Fallitur planè : ſervitus Ammonitica Iſraëlis trans Jordanem (per 18. annos perpeſſa , de qua , die 9. n. 3. & 25. Octobr. n. 1.) per illum validiſſimè excuſſa. In diebus ipſius (ait Philo Biblius , Biblicar. Antiq. n. 101.) miſit Rex Moab , pro remiſſione civitatum , quas tulerat Iſraël : & dixit Abdon : Nec docti eſtis ex his , quæ contigerunt filijs Ammon ? (Vide 9. Jul. n. 2.) Fortè jam peccata Moab completa ſunt. Accepit de populo viginti millia virorum , & venit in Moab , & expugnavit eos & interfecit de eis quadraginta quinque millia , & reliqui fugerunt ante conſpectum ejus : & reversus eſt Abdon cum pace , & obtulit holocauſtomata & ſacrificia Domino. Vide Torneſſ. Ann. 2872. n. 1. qui n. 2. addit, Troja cap-
ta.

3 Simulatque lætus accepit Abner nuncios à Davide de pace ſtatuenda , & de voluntate ejus in fœdus prona , ſolicitavit corda filiorum Iſraël , maximè Benjamin ; ut conſtituerent , ſicut illi promiſerat Dominus , Davidem ſuper duodecim tribus Regem : verùm Davidi renunciaſſe , in manu ſua non eſſe reducere Michol (de qua conditione pridè , n. 2.) quippe debebat in aula cum fratre Iſboſeth. Qua de cauſa Regi Iſraël ſcripſit David , ut ſuam uxorem & periculo capitis emptam , ſibi mitteret. 2. Reg. 3. à 14. Mentitur Joſeph. 7. Antiquit. cap. 1. aſtruens , Michol nuptam Davidi ſexcentis Philiſtinorum preputijs. Vide 2. Maij, n. 3.

4 Nabuchus , ut ulciſceretur injurias acceptas ab Ægypto & cæteris regionibus Auſtralibus , ut dicemus , 9. Decembr. n. 3. reſcripſit copias : verùm ut ait Philo in Breviar. de Temporib. lib. 2. in princ. Ibi Joann. Annius , & Adrichom. in Chronic. Ann. 3394. ne fugam tunc meditaretur Jechonias (igitur liber debebat , ut patet Baruch. 1. 3.) coniecit in vincula. Conciliaverat aulicorum animos , maximè Principis Evilmerodac , qui egrè ferebat non regiè à parente Jechoniam haberi : modoque ægrius vincula tulit. Carceres Jechonia inſuſti fuerunt ; quia ſub fide publica ſeſe cum ſuis poteſtari Magni Nabuchodonosor permiſit ; & poſt lapſum temporis , illum in vincula coniecit : iccirco illum , tanquam injuſtè ibi poſitum filius Magni Nabuchodonosor , cognomine Evil-Merodac , & nomine Amilinus , eduxit & honoravit. Ita Annius loc. cit. Videbimus 27. Februar. à n. 4.

5 Seleucus Nicanor I. Rex Aſiæ poſt mor-

David pe-
tit Michol
ab Iſboſeth.Jechonias
à Nabucho
coniecit
in vincula.Seleucus Ni-
canor du-
maria mit-
tit templo
pio ſacro.

mortem Alexandri , donaria mittit templo Jerofolymitano ſub Onia I. filio Iaddi , ſummo Sacerdote. Raucler. Expavi , dum legis quippe nec in ſacris , nec in Ethnicis AA. inveni ; maximè cum Daniel de illo & alijs quatuor ſeqq. nec verbum dicat ; Daniel , 11. poſt diviſionem regni Alexandri Magni. Unde cum revelatio Prophetæ facta directa fuerit in prænotionem rerum Judaicarum , ut hic obſervat Hieronym. uſque ad Antioch. Magnum , Reges Syriæ rempublicam Hebræorum nec promoverunt , nec conturbant. Fides ergo relationis tantum ſit penes Raucinum.

6 Multa de Nicanore referunt ab Ethnicis etiam Noſtrates. seleuci Nicanoris virtus clara , & origo admirabilis fuit : ſiquidem mater ejus Laodice , cum nupta eſſet Antiocho , clara inter Philippi Duces viro ; viſa eſt ſibi per quietem ex concubitu Apollinis concepſſe ; gravidamque factam , munus concubitus , annulum à Deo accepſſe , in cujus gemma ancora ſculpta eſſet ; juſſaque , donum filio , quem peperſſet , dare. Admirabilem fecit hunc viſum & annulus , qui poſterà die ejuſdem ſculptura in lecto inventus eſt , & figura ancora , qua in ſemore Seleuci nata cum ipſo parvulo fuit. Quamobrem Laodice annulum Seleuco , eunti cum Alexandro Magno ad Perſicam militiam , edocto de origine ſua , dedit. Poſt mortem Alexandri , urbem ex Antiochi patris nomine Antiochiam vocavit , & campos vicinos urbi Apollini dicavit. Originis ejus argumentum etiam in poſteris manſit : ſiquidem filij nepoteſque ipſo ancorem in ſemore , veluti notam generis naturalem habuere. Haec enim Juſtin. 15. Hiſtor. & Pier. Valer. 45. cap. 18. cum Alex. Neapolit. 2. cap. 19. ex Clement. Alexandr. Padag. cap. 11. in argumentumque plura congerit Tiraquel. de Nobilitat. cap. 6. à n. 20.

7 Appian. 2. Civil. (quem ſequitur Jul. Caſ. Bulenger. de Ration. divinar. lib. 3. cap. 11.) meminit , & in Syriac. inquit : Seleuco Alexandri comiti in Macedonia ex ſeco paterno , nemine accedente , ignem magnum eſſuſſiſſe : matremque ejus in quiete admonitam ; ut quem primum annulum inveniret , geſtandum Seleuco traderet : regnaturum enim ubicumque iſe annulus ei forte excidiſſet ; & invenit illa ferreum cum inſculpta ancora (amiſſus eſt autem circa Euphratem) ideo Seleuco ancora ſignabat. Annulum è digito decidere ſignum infelicitatis fuit (obſervat Plin. lib. 33. cap. 1.) ſed Silveſter à Petra-Sancta , lib. 3. de Symbol. Heroic. cap. 8. inſit : Vanam hanc ſuperſtitionem fuiſſe ; oſtendit annulus Seleuci Regis , quem cum juxta Euphratem amiſſiſſet , rerum ibi poti- Tom. I. Ephem.

tus eſt ; ut matri prædictum fuerat. Idem apud Coel. Rhodigin. lib. 29. cap. 8. Alia multa ab Ethnicis in ejus indicem felicitatis commenta , vel à diabolo ſaventia illorum ſuperſtitioni , patrata.

8 Pauſanias cap. 14. refert : Non longè abeſt Seleuci ſtatua , cui haud obſcura prodigia ſuam felicitatem ſignificaverunt. Cum enim ex Macedonia cum Alexandro profecturus , Pella Jo-vi ſacrificaret ; ligna aris impoſita ultra ad Dei ſimulacrum acceſſerunt , nulliſque ſubjectis ignibus accenſa ſunt. Idem videtis apud Stuck de Sacrific. Gentil. cap. 173. & Bulenger. quò dudum. Damon ſimia Dei , ejus permiſſione , ut accepta ſibi indicaret ſacrificia , ritèque litatum ; ex aère , tanquam è carcere illo ſuo turbido , in Gentilium ſacrificia , ſicut olim in S. Jobi greges , ignem eliciebat : vel etiam edocti ab illo Magicè Sacerdotes , fascinationibus , præſtigijs aut aſtu accendebant ararum ignes ; & imperitum vulgus arbitrabatur de cœlo demitti , quo illorum auctoritas & ſacra in pectore adorantium altiùs ſedebant , & gratia conciliabatur. De hoc ſæpe agemus maximè in Volcanalibus , 23. Auguſt. Adi Serviium in illud Virgil. 12. v. 200. Qui fœdera fulmine ſancit. Seleucus fanè dictus eſt felix , quia ultimus ex Alexandri Ducibus , quos univerſos vicit , fato ceſſit. Læus tantà victoria (de Lyſimacho ſcilicet , ut obſervant Saſian. & Brietius , Ann. 3772. Torneſſ. 3774.) Seleucus , & quòd majus victorià putabat , ſolum ſe de Cohorte Alexandri remanſiſſe , victoremque victorum extiſſe ; non humanum eſſe opus , ſed divinum munus , gloriabatur ; ignarus proſus non multo poſt fragilitatis humana ſeiſſum exemplum futurum : quippe poſt menses admodum ſeptem à Ptolemao (Philadelpho) per inſidias circumventus occiditur. Juſtin. lib. 17. Si vera ſunt quæ ſignat Raucinus , arbitror , in donaria ſacri templi , haud alio ductum Seleucum , quàm eventu vaticinij à Iaddo ſummo Sacerdote enunciati Alexandro , quòd ad unguem adimpletum vidit in tota expeditione adverſus Perſas. Vidimus die 20. num. 9.

9 Anno Chriſti 31. dies vigintiſimus primus ejus reſceſſus à Jordane in montem Adurim , feu montem Diaboli , ut eum vinceret , & per dies nocteſque quadraginta jejunaret. Mirum eſt Alvan , Polum , Calixtum , & Lamy aliquid in hujus diei inſigne non reſervaffe.

10 Romæ , Caſtori & Polluci ſacrum atque votum templum ad ſtagnum Juturnæ ,

Et ligna
etiam mo-
ta in ſimulacrum.Unde felix
& inſeſus

Mors.

Dies XXI.
jejunij Chri-
ſti.Sacra Ca-
ſtorum.